

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศ

The attitudes of the students towards Speechsubject

จิรภัทร เริ่มศรี

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศโดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชานิตเทศศาสตร์ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างและข้อมูลที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ต้องการ ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาสาขาวิชานิตเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ขราชภัฏสกลนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวาทนิเทศในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่เข้าเรียนในรายวิชาวาทนิเทศ 6-10 ครั้ง
2. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศมากที่สุด คือ หากกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นประโยชน์/สนุกสนาน นักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรม, ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชาวาทนิเทศมากที่สุด คือ ผู้สอนเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ให้คำแนะนำ คำปรึกษา อธิบายเมื่อไม่เข้าใจ, ด้านเนื้อหาวิชา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาวาทนิเทศมากที่สุด คือ เอกสารประกอบการเรียนมีเนื้อหาและตัวอย่างที่ชัดเจน

บทนำ

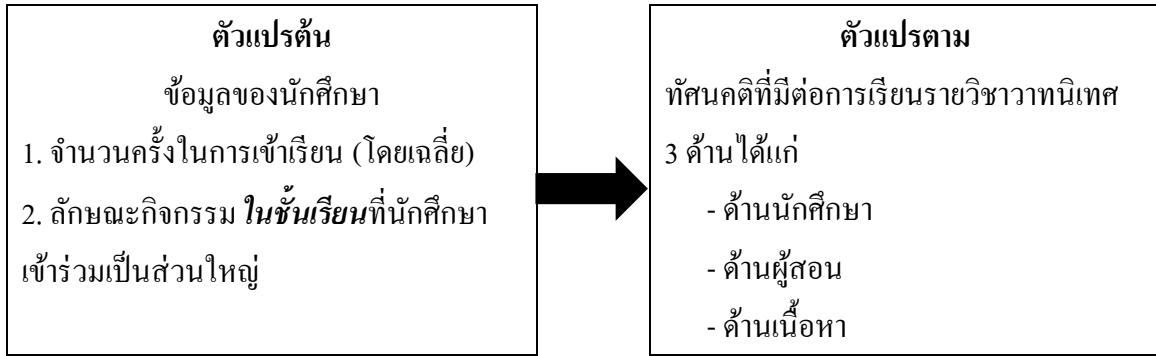
วาทนิเทศเป็นรายวิชาที่ถูกกำหนดให้เป็นรายวิชาแกนสำหรับหลักสูตรนิตเทศศาสตรบัณฑิต โดยวิชาวาทนิเทศ มีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ความสำคัญ องค์ประกอบ และประเภทของการพูด หลักการปฏิบัติเบื้องต้นในการพูด การเปล่งเสียง และการแก้ไขข้อบกพร่องทางสัทศาสตร์ การฝึกปฏิบัติ การพูดประเภทต่าง ๆ แต่จากประสบการณ์ในการสอนวิชาวาทนิเทศ ได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจและความสำคัญของการพูดอีกทั้งไม่ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชาดังกล่าวแล้วจะสามารถนำไปใช้ประกอบวิชาชีพได้อย่างไร นอกจากนั้นจากการสอบถามผู้เรียน นมีทัศนคติในเชิงลบต่อรายวิชาเพราะเห็นว่าเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาน่าเบื่อเป็นศาสตร์ที่เน้นกิจกรรมการปฏิบัติและการใช้ความคิดสร้างสรรค์ส่งผลต่อผลการเรียนที่ค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาที่มีการลง ทะเบียนเรียนวิชาวาทนิเทศ มีทัศนคติอย่างไรต่อรายวิชาดังกล่าวทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษาและ เพื่อเป็นการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านผลการเรียนของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคตินักศึกษา สาขาวิชานิตเทศศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศดำเนินการโดยกระบวนการทางสถิติ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวาทนิเทศ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามแจกกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 32 คน แล้วติดตามเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาคำนวณหาค่าทางสถิติ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
5. การวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบสอบถามส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศวิเคราะห์) โดยใช้การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เข้าเรียนในรายวิชาวาทนิเทศ 6-10 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมา คือ เข้าเรียน 11-16 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 1-5 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

2. ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศ

2.1 ด้านนักศึกษา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศมากที่สุด คือ หากกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นประโยชน์ / สนุกสนาน นักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาคือ ทักษะด้านการพูดสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 การเช็ช้ก่อนเข้าชั้นเรียน มีความสำคัญมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และนักศึกษาชอบค้นคว้าด้วยตนเอง มากกว่าการเข้าชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ

2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาทนิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชาวาทนิเทศมากที่สุด คือ ผู้สอนเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ให้คำแนะนำ คำปรึกษาอธิบายเมื่อไม่เข้าใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาคือ ผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์ในการให้

คะแนนอย่างเป็นธรรมชาติเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ผู้สอนมีตัวอย่างหรือความรู้ใหม่ ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชา เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และมีการทำกิจกรรมและตรวจสอบผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

2.3 ด้านเนื้อหาวิชา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาณิช อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาวาณิชมากที่สุด คือ เอกสารประกอบการเรียนมีเนื้อหาและตัวอย่างที่ชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมา คือ ไม่มีความรู้พื้นฐานเดิมเกี่ยวกับวิชาค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 เนื้อหาวิชาซับซ้อนทำให้ไม่เข้าใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 เนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ยากลำบากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และเนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมา คือ เพศชาย ส่วนใหญ่เข้าเรียนในรายวิชาวาณิช 6-10 ครั้ง รองลงมา คือ เข้าเรียน 11-16 ครั้ง และ 1-5 ครั้ง ตามลำดับ

2. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาณิช แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านนักศึกษา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาณิชอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรายวิชาวาณิชมากที่สุด คือ หากกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นประโยชน์ / สนุกสนาน นักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมาคือ ทักษะด้านการพูดสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย , การเช็ชชื่อก่อนเข้าชั้นเรียน มีความสำคัญมากและนักศึกษาชอบค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าการเข้าชั้นเรียน

2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาณิชอยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษามีทัศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชาวาณิชมากที่สุด คือ ผู้สอนเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ให้คำแนะนำ คำปรึกษาอธิบายเมื่อไม่เข้าใจ รองลงมาคือ ผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนอย่างเป็นธรรม , ผู้สอนมีตัวอย่างหรือความรู้ใหม่ ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอ, ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี และมีการทำกิจกรรมและตรวจสอบผลงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

2.3 ด้านเนื้อหาวิชา โดยภาพรวมทัศนคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาวาณิช อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาวาณิชมากที่สุด คือ เอกสารประกอบการเรียนมีเนื้อหาและตัวอย่างที่ชัดเจน รองลงมาคือ ไม่มีความรู้พื้นฐานเดิมเกี่ยวกับวิชา , เนื้อหาในรายวิชาซับซ้อนทำให้ไม่เข้าใจ , เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความต้องการ , เนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ยากลำบาก และเนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริงตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนควรมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการสอน และนำวิธีใดก็ได้ที่ผู้สอนคิดว่าถูกต้องตามลักษณะวิธีมาฉายเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา

2. เนื้อหาวิชาควรมีรูปแบบการพูดที่หลากหลาย

3. ควรมีรูปแบบกิจกรรมที่เกี่ยวกับการฝึก

ปฏิบัติการพูดมากขึ้น

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยในสาขาที่สอนเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์

2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการขาดเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

กฤษณพร ประสิทธิ์วิเศษ. (2553). ทักษะคิดของนักศึกษาที่มีต่อเรียนวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์. วิจัยในชั้นเรียน สาขาวิชานิเทศศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

จินตนา จรรย์นนท์. (2549). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อพระสงฆ์ผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Best, J.W. (1986). Research in education (5thed). Englewood cliffs: NJ Prentice-Hall.

Yamane, T. (1997). Statistics : An introductory analysis. 3rd ed.. New York: Harper &Row.